

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 56/11
31.08.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog S.B, zbog krivičnog dela poreska utaja iz člana 229. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 442/11 od 04.07.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 broj 8373/10 od 22.09.2010. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 31.08.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 442/11 od 04.07.2011. godine, podignut protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 broj 8373/10 od 22.09.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Kragujevcu K 1523/10 od 16.03.2010. godine okrivljeni S.B. oglašen je krivim da je izvršio krivično delo poreska utaja iz člana 229. stav 1. Krivičnog zakonika za koje mu je izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca i određeno da se ona neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od jedne godine ne učini novo krivično delo i kao sporedna izrečena mu je novčana kazna u određenom iznosu od 30.000,00 dinara, koju je okrivljeni dužan da plati u roku od 30 dana, te je istovremeno određeno da će se ista, ako je okrivljeni ne plati u tom roku, zameniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započelih 1.000,00 dinara novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora.

Presudom Kž1 broj 8373/10 od 22.09.2010. godine, Apelacioni sud u Kragujevcu je uvažanjem žalbe branioca okrivljenog preinačio prvostepenu presudu, tako što je na osnovu člana 355.tačka 1. ZKP-a okrivljenog oslobodio od optužbe da je izvršio krivično delo poreska utaja iz člana 229. stav 1. Krivičnog zakonika i odlučio je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv drugostepene presude zbog povrede krivičnog zakona i to odredbe člana 229. stav 1. Krivičnog zakonika sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva utvrdi da je presudom Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 broj 8373/10 od 22.09.2010. godine povređen zakon u korist okrivljenog S.B.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u odsustvu obaveštenih Republičkog javnog tužioca i okrivljenog S.B, a u prisustvu branioca okrivljenog, advokata R.P, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta, sa presudom protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je Apelacioni sud u Kragujevcu, odlučujući o žalbi branioca okrivljenog S.B,

preinačio prvostepenu presudu Osnovnog suda u Kragujevcu K 1523/10 od 16.03.2010. godine, kojom je okrivljeni oglašen krivim i okrivljenog primenom člana 355. tačka 1. ZKP-a, oslobodio od optužbe da je izvršio krivično delo poreska utaja iz člana 229. stav 1. KZ-a nalazeći da u radnjama okrivljenog nema objektivnog obeležja ovog krivičnog dela, jer iznos obaveze čije se plaćanje izbegava ne prelazi iznos od 150.000,00 dinara u jednoj fiskalnoj godini.

Po oceni ovoga suda, neosnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ističe da je drugostepeni sud ovakvim pravnim stavom povredio krivični zakon iz člana 369. tačka 1. ZKP-a u vezi člana 229. stav 1. KZ-a, navođenjem da u konkretnom slučaju mesečni iznosi poreskih obaveza koje nisu obračunate i uplaćene u periodu više fiskalnih godina u svom ukupnom zbiru, prelaze objektivni uslov inkriminacije dela bez obzira na kalendarsku - fiskalnu godinu i da se samim tim u radnjama okrivljenog stiču zakonska obeležja krivičnog dela poreska utaja iz člana 229. stav 1. KZ-a jer u periodu od 05.10.2007. godine do 06.06.2008. godine nije obračunat porez na dohodak građana, u iznosu preko 150.000,00 dinara. Za ovakvo stanovište Republički javni tužilac nalazi oslonac u odredbi člana 41. stav 3. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji kojom je predviđeno da se zbirna poreska prijava za porez po odbitku podnosi Poreskoj upravi jednom mesečno i to u roku od pet dana po isteku meseca, posebno za svaku isplatu izvršenu u prethodnom mesecu, izvodeći zaključak da se neprijavlivanje poreza uzima prema ukupnom zbiru bez obzira na fiskalnu godinu čime je, u konkretnom slučaju, ispunjen predviđeni zakonski novčani iznos kao uslov za postojanje navedenog krivičnog dela.

Nasuprot iznetom stanovištu Republičkog javnog tužioca, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je za ocenu postojanja objektivnog obeležja krivičnog dela iz člana 229. stav 1. u radnjama okrivljenog, koje obeležje se odnosi na iznos obaveze - poreza čije se plaćanje izbegava (da prelazi iznos od 150.000,00 dinara), bitna suma utajenog poreza u jednoj kalendarskoj godini koja predstavlja fiskalnu, odnosno poslovnu godinu.

Naime, član 41. stav 3. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji propisuje da se zbirna poreska prijava za porez po odbitku podnosi Poreskoj upravi jednom mesečno i to u roku od pet dana po isteku meseca, posebno za svaku isplatu izvršenu u prethodnom mesecu, a stavom 5. istog člana predviđeno je da se pojedinačna prijava za porez po odbitku za svakog poreskog obveznika, odnosno placa, označena njihovim PIB-om, podnosi jednom godišnje najkasnije do 31. januara za prethodnu godinu.

Kako se u smislu citirane odredbe pojedinačna poreska prijava podnosi jednom godišnje, najkasnije do 31. januara za prethodnu godinu, to je neprihvatljiv stav Republičkog javnog tužioca da se sabiraju pojedinačni iznosi poreskih obaveza čije se plaćanje izbegava u dve kalendarske godine.

Imajući u vidu da u konkretnom slučaju pojedinačni iznosi poreskih obaveza čije se plaćanje izbegava, a koje je trebalo obuhvatiti zbirnom poreskom prijavom (podnosi se jednom mesečno- ne prelaze 150.000,00 dinara), kao i da zbir tih iznosa po osnovu pojedinačne prijave u jednoj kalendarskoj godini ne prelazi 150.000,00 dinara, kako to proizlazi iz spisa predmeta, te da samim tim u radnjama okrivljenog nema objektivnog obeležja napred navedenog krivičnog dela, to je drugostepeni sud pravilno postupio kada je okrivljenog primenom člana 355. tačka 1. ZKP-a oslobodio od optužbe da je izvršio krivično delo poreska utaja iz člana 229. stav 1. KZ-a, pa se s` toga neosnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti navodi da je trebalo sabirati sve iznose poreskih obaveza čije se plaćanje izbegava u obe kalendarske godine.

Nalazeći, iz iznetih razloga, da pobijanom pravnosnažnom presudom nije učinjena povreda krivičnog zakona na koju se ukazuje u zahtevu za zaštitu zakonitosti, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova u člana 424. ZKP-a, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Vesna Veselinović, s.r.

Bata Cvetković, s.r.